

nižší, a že není proto přijímání osob s vysokoškolským vzděláním na místa okr. cestmistrů v hospodářském zájmu siln. okresů. Leč tyto motivy dovolaného zásadního usnesení nebyly v odůvodnění nař. rozhodnutí uvedeny, z pouhého odkazu na ono zásadní usnesení stěžující si správní komise je poznati nemohla a také, jak z obsahu stížnosti jest zřejmo, v tom směru námitek nevznáší.

Ztížila tedy řečená kusost odůvodnění nař. rozhodnutí stěžující si správní komisi obranu jejích práv před nss, pročez bylo pro tuto podstatnou vadu nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 7448.

Chudinství. — Řízení správní (Čechy): * Samosprávné úřady nejsou kompetentní rozhodovati o nárocích třetích osob, vznesených na domovskou obec z důvodu, že poskytly zaopatření chudému příslušníku.

(Nález ze dne 1. října 1928 č. 1708.)

Prejudikatura: Boh. A 7323/28.

Věc: Městská obec P. proti zemskému správnímu výboru v Praze o chudinskou podporu.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: »Odbor příznivců a rodičů dětí hluchoněmých při okr. péči o mládež« v P. žádal od obce p-cké, dovoláváje se předpisu §§ 11 odst. 2, 12 odst. 2 a 13 odst. 2 čes. zem. zák. ze 3. prosince 1868 č. 59 z. z., aby mu nahradila výlohy spojené s ošetřováním hluchoněmé Milady B. v jeho ústavě v P. Měst. rada v P. popřela povinnost obce k této náhradě; odvolání »odboru« bylo usnesením měst. zastupitelstva a dále rozhodnutím osk z 23. července 1927 zamítnuto z důvodu, že příbuzní, jež podle chudinského zák. mají o chudého míti péči, mohou nésti náklad na výchovu Milady B.

K dalšímu odvolání zrušil zsv v Praze rozhodnutí osk vzhledem k odst. 1 § 13 chud. zák. jako nezákonné a uznal právem, že dom. obec P. je povinna od 1. září 1926 přispívat na výchovu shora jmenované chudé své příslušnice částkou 285 Kč měsíčně potud, pokud tato bude na vychování v ústavě hluchoněmých v P. Dom. obec má ovšem dle § 23 zák. dom. a § 9 zák. chud. vůči rodičům shora jmenované právo postihu.

O stížnosti, vytýkající, že nárok »odboru příznivců a rodičů dětí hluchoněmých při okr. péči o mládež« v P. není veřejnoprávní povahy a že tudíž žal. úřad o něm nemohl rozhodovati, poněvadž rozhodování o nárocích soukromoprávních přísluší řádným soudům, nss uvážil:

Podle § 44 dom. zák. ze 3. prosince 1863 č. 105 ř. z. a § 35 čes. chudinského zák. ze 3. prosince 1868 č. 59 z. z. přísluší úřadům samosprávným rozhodovati o nárocích z titulu chudinského zaopatření vůči dom. obci jen tehdy, vznáší-li buď chudý sám, o jehož zaopatření jde, neb jeho zástupce vůči dom. obci nárok na chud. zaopatření.

O takový případ však tu nejde, ježto zde neuplatňuje vůči dom. obci nárok na chud. zaopatření ani příslušník obce sám, ani jeho zákonný zástupce nebo zmocněnec — neboť v adm. řízení nevystupoval »Odbor« ani jako zmocněnec Milady B. nebo jejího otce. Nárok vznesený »odborem« vůči stěžující si obci nelze posouditi jinak, než jako nárok soukromé osoby třetí z titulu, že tato učinila na místě dom. obce na příslušníka této obce náklad, ke kterému by podle zákona byla povinna obec tato sama. K rozhodování o takovémto nároku nebyl však zsv příslušným a bylo proto jeho rozhodnutí zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 7449.

Zaměstnanci veřejní (Velká Praha): * Býv. měst. úředník smíchovský, který na základě smíchovské služební pragmatiky z 21. února 1907 a všeobecné úpravy služebních platů smíchovských úředníků z 30. prosince 1918 byl jmenován důchodním s požitky VI. hodn. třídy, má podle § 3 odst. 2 zák. č. 114/1920 nárok, aby mu požitky ty byly zachovány i po převzetí obcí pražskou.

(Nález ze dne 1. října 1928 č. 26853.)

Prejudikatura: Boh. A 4014/24, 5421/26.

Věc: Jindřich K. v Praze proti zemskému správnímu výboru v Praze o úpravu služebních požitků.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-I byl dne 22. listopadu 1899 přijat do služeb města Smíchova jako výpomocný úředník, dnem 1. ledna 1904 byl ustanoven def. asistentem, načež služ. postupem dosáhl dne 1. července 1918 místa def. měst. důchodního s platem VIII. hodn. tř. 3. stupně služ. pragmatiky pro zaměstnance města Smíchova, podle níž v jednotlivých třídách postupují stupně od stupně 4. jako nejnižšího ke stupni 1. jako nejvyššímu. — Ve schůzi obecního výboru smíchovského z 30. prosince 1918 bylo usneseno, aby def. úředníci postoupili do nejbližší vyšší třídy, v níž se jim započítává pro určení stupně a příštího postupu tolik služ. let, kolik odpovídá nynějšímu jejich stupni v třídě dosavadní s tím omezením, že tímto započtením nebude nejbližší třída překročena. V důsledku toho otvírá se úředníkům účetním postup do třídy VII., důchodnímu přísluší postup až do 1. stupně VI. tř. a účetnímu kontroloru do 3. stupně VI. třídy, při čemž stupně počítány v pořadí 4—1. V třídě VII. trvá každý stupeň 4 leta, ve třídě VIII. se zkracuje služ. doba na 12 let a v důsledku toho první (nejvyšší) stupeň odpadá. Důchodního a kontrolora účtárny jmenuje obecní výbor, který není při propůjčování těchto míst nikterak vázán na pravidelný postup z míst nižších. Ve smyslu tohoto usnesení pozměněn zároveň předpis čl. 40 služ. pragm. Současně usneseno, že se st-li přiznává bez ohledu na všeobecné postupy, v téže schůzi usnesené, postup do VIII. třídy 1. stupně s účinností od 1. ledna 1919. Na základě tohoto usnesení vydán st-li dekret ze 7. února 1919, podle něhož při-